

Seneste Nyt nr. 52, Januar 2012

Stiftet onsdag den 12. juni 2008

Foreningen Svend Gønge

Pro honore patriae

Foreningen Svend Gønge

Møllergaarden 3,
4750 Lundby
Tlf.: 6130 1004

goenge@lundbyweb.dk

www.syvsogne.dk

Bestyrelse:

Formand:
Peter Sten Hansen

Næstformand:
Villy Lorich

Kasserer:
Jens Hallqvist

Sekretær:
Jens Beck

Bestyrelsesmedlem:
Gunnar Stobbe

Redaktion på SN:
Jens Beck,
[svendgoengepoulsen@
gmail.com](mailto:svendgoengepoulsen@gmail.com)

Bernt Johan Collet fortæller Lundbygaards historie

Det er lykkedes Foreningen Svend Gønge at få godsejer, kammerherre og hofjægermester Bernt Johan Collet til at komme til Lundby Stationsby og fortælle om sit gods Lundbygaard.

Foredraget holdes onsdag den 18. januar kl. 19.00 i Medborgerhuset Lundby, Banevej 4, 4750 Lundby.

Vi skal høre om Lundbygaards historie, helt tilbage fra middelalderen og til i dag. Med vægt på 1600-tallet, hvor Gøngehøvdingen Svend Poulsen ejede Lundbygaard, opførelsen af den nye bygning i 1700-tallet og i dag!

Dertil vil Bernt Johan Collet fortælle om Svend Gønge som guerillasoldat og bonde og befolkningens ufattelige lidelser under svenskekrigene.

Vi skal også høre om familiefejder og fredsslutning ved familien Collets overtagelse af Lundbygaard i begyndelsen af 1800-tallet.

Og så fortæller Collet om slagsmålet i begyndelse af 1900-tallet mellem Nationalmuseet og Holger Collets Museum. Striden gjaldt klenodierne fra bl.a. Maglemosekulturen i Køng Moser.

Og endelig vil godsejeren fortælle om etableringen af Europas største samlede juletræsproduktion på Lundbygård.

Bernt Johan Collet er Foreningen Svend Gønges første ambassadør.

Der er gratis adgang til foredraget, og alle er velkomne. Kaffe/te: 25 kr.

Onsdag den 18. januar kl. 19.00

**Medborgerhuset Lundby,
Banevej 4,
4750 Lundby**

Foreningen Svend Gønge

Ambassadører:

Godsejer,
Kammerherre og
Hofjærgermester,
Bernt Johan Collet,
Lundbygård.

Hofjærgermester og
Godsejer,
Peter Zobel,
Bækkeskov.

Godsejer,
**Peter Oxholm
Tillisch**,
Rosenfeldt.

Godsejer,
**Gerner Wolff-
Sneedorff**,
Engelholm.

Godsejer,
**Peter Henrik
Tesdorpf**
Gjorslev Gods.

Regionsmedlem,
Peter Madsen
Rone Klint, Præstø.

Borgmester,
Marie Stærke,
Køge kommune.

Borgmester,
Henrik Holmer,
Vordingborg
Kommune.

Borgmester,
Carsten Rasmussen,
Næstved Kommune.

Tidl. borgmester,
Henning Jensen,
Næstved Kommune.

Borgmester,
Poul Arne Nielsen,
Stevns Kommune.

Borgmester,
Knud Erik Hansen,
Faxe Kommune.

Tidl. borgmester,
René Tuekær,
Faxe Kommune.

Gammel Lundby-dreng fortæller

Hvis nogen huskes i Lundby fra forrige århundrede – 1900-tallet – så er det betjent Antonsen, der slog sine folder (og de frække knægte) i Lundby i 50'erne og 60'erne.

Folk taler stadig om dengang, hvor han gav knægtene valget mellem at få en lussing eller blive sendt til politistationen i Vordingborg. En gang fik to knægte valget. Da den første havde fået sin lussing, sagde den anden, at han nok hellere ville til Vordingborg. – Det er for sent, sagde Antonsen, og så fik knægten også sin syngende lussing.

Der var respekt omkring Antonsen. Så meget, at han blot behøvede at placere sin kasket på hattehylden i garderoben på Lundby Kro, så var der ro hele aftenen.

Betjent Antonsen havde selv to sønner, Flemming, som senere tog efternavnet Antony og blev noget ved musikken, og hans storebror Knud Erik.

Sidstnævnte kommer tirsdag den 17. januar hjem til Lundby for at fortælle, hvordan det var at være barn i Lundby i 50'erne.

Knud Erik Antonsen vil i sognearkivets regi vil fortælle erindringer fra sin barndom i Lundby. Knud Erik var med i gymnastikforeningen, spillede fodbold og håndbold, hang ud i Ludvigs Bar, legede i banekrattet og var i det hele taget med, hvor der foregik noget.

Foruden "drengens" oplevelser, vil Antonsen fortælle om sognets virksomheder, om fester og baller på kroen, om livet på skolerne, om dilettant og højtider, ja, hvordan man i det hele taget levede for næsten 60 år siden

Som voksen har Knud Erik Antonsen udgivet et par underholdende hæfter med beretninger og egne illustrationer netop om Lundby, og pensionisttiden udnyttedes aktivt med bl.a. artikler og foredrag af lokalhistorisk karakter.

Antonsens foredrag foregår i bibliotekets mødesal, Lundby Hovedgade 100, og det hele begynder kl. 19.30.

Karen Johansson, formand, Lundby Sognearkiv

Tidl.
folketingsmedlem,
socialrådgiver,
Hanne Reintoft

Tidl.
folketingskandidat
Gina Øbakke,

Generalløjnant,
Kjeld Hillingsø

Turistchef,
Lars Nielsen
Køge Kommune

Museumsdirektør,
Keld Møller Hansen
Vordingborgmuseerne

Borgmester,
Bernd Dikau,
Lohmen, Tyskland.

Borgmester,
Anders Pettersson,
Osby Kommun.

Viceborgmester,
Erland Nilsson,
Osby Kommun.

Kultur- och
fritidschef,
Tommy Johansson,
Osby Kommun.

Formand for
Föreningen
Snappheland,
Hans Gardelid,
Osby.

Tidl. ordförande i
Föreningen för
Snapphelandet,
Marco van Brink,
Osby.

Formand for
Hembygdsföreningen,
Erik Ralsgård,
Osby.

Drak Svend og hans folk af trækopper?

Det afhæng naturligvis af, hvor han var på farten. Det mest sandsynlige var nok at servicet var af keramik, men at metal også var på bordet, specielt i form af spiseværktøj.

Men at træ har været meget brugt er i hvert en kendsgerning.

Blandt andre har Kulsvierlauget i Eskilstrup en tradition for at arbejde med tidligere tiders praktiske traditioner, herunder at fremstille egne drikkekopper.

Anette viser her hvordan man spejkløver som det første.

En frisk brændeklods af f.eks. rødél (Alnus glutinosa) er særdeles fin til projektet.

Den første kløvning sker diagonalt gennem det centrale af klodsén.

Det er væsentligt for en tilfredsstillende proces og et godt resultat, at træet ikke udtørres for

hurtigt. Det vil helt sikkert give større eller mindre flækker i træet.

Hvis man ikke fuldfører arbejdet med det samme, men har behov for at arbejde i flere omgange, er det en rigtig god ide at lægge produktet i fryseren i en stærk plastpose. Det udsætter tørringsprocessen, samt forhindrer at der går mug i træet.

Flemming er her ved at optegne koppens kontur, hvor hulningen altid skal vende mod marvsiden af klodsén. Almindelig blyant tegner bedst på et fugtigt stykke træ.

Herefter kløves/skæres videre så koppens grovform fremtræder.

Der vil naturligvis være nogle vigtige forsigtighedsregler at overholde.

En mindre huggeblok er nødvendig til hele arbejdet. Højden af denne betyder meget for ens arbejdsstilling. Al arbejde foregår på eller ned mod denne blok, samt væk fra krop og hænder.

Vælg endelig ikke en klods, hvor koppen

kommer til at ligge for tæt på ydersiden af træet. Veddet er for løst her, og små huller vil ødelægge kvaliteten af det færdige resultat.

Der kan bruges forskelligt værktøj til de enkelte dele af arbejdet. Men det må ikke være for stort og groft. Ellers kan man ikke arbejde præcist og man bliver hurtigt træ i hænderne.

Så skal alt værktøj være nyslebet og skarpt. Det er en kunst at vedligeholde sit værktøj, så det altid opfører sig som du forventer.

Per er her i gang med udhulningen af sin kommende kop.

Han har her valgt at arbejde med to kopper fra samme klods. De ligger modsat hinanden, med hank mod hank, som et sæt tvillinger. Det

giver naturligvis et bedre tag i emnet under arbejdet, og dermed mindre risiko for at komme til skade, hvis han er uopmærksom et øjeblik.

Små knive og små økser er meget velegnet værktøj.

Ved finalen af jobbet kommer grov fil, groft sandpapir på banen. Der kan evt. afsluttes med en lille lædersnor. Hullet til denne bores på et tidligt tidspunkt i processen, da hanken ellers let kan flække.

Den måske mest afgørende proces er tørringen.

Her bruger Anette, at lægge koppen ned i en plastpose. Denne får så lov til at være åben og lukket lidt på skift. Udtørringen skal i hvert fald ske over længere tid. De forskellige

vægttykkelser i træet vil give spændingsforskelle, der meget let får træet til at flække og sprække. Surt!

Der er en forskellig holdning til, hvorvidt man skal overfladebehandle til slut.

Nogle sværger til voks, andre til linolie og atter andre ønsker at "tidens tand" skal have frit spil til at sætte sit præg på koppen.

At træets egenart og koppers form skal glæde i mange år er i hvert fald en dejlig kvalitet.

Og så er selvgjort jo velgjort.

